

2723

פרוטוקול מס' 32/ג

מישיבת ועדת הכנסת ביום שלישי, ח'
בסיון תשי"ח (27.5.1958) בשעה 8.30

חברי הוועדה: נ ר כ ח ר :

- נ. אזניה - היו"ר
- ע. איכילוב
- א. אלטמן
- ש. בנה
- ש. יוניצ'מן
- ס. נורוק
- א. עבאס
- ג. שוקן
- ש. שורש

מוזמנים:

- א. ידין - המשנה ליועץ המשפטי
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת.

א. סדר-היום: החלטה בדבר הוועדה שתדון בהצעתו למה"י של ח"הכ נורוק על קביעת מטבעות ישראל בשמות שהיו לבני ישראל בימים קדמונים בשבתם על אדמתם.

ב. תקנון הכנסת - פרק י"ב.

א. החלטה בדבר הוועדה שתדון בהצעתו למה"י של ח"הכ נורוק על קביעת מטבעות ישראל בשמות שהיו לבני ישראל בימים קדמונים בשבתם על אדמתם:

היו"ר ב. אזניה: עלינו להחליט לאיזו ועדה להעביר את ההצעה הזו.

א. עבאס: אני מציע להעביר לוועדת הכספים.

ה ר ח ל ט

להעביר את הצעתו למה"י של ח"הכ נורוק על קביעת מטבעות ישראל בשמות שהיו לבני ישראל בימים קדמונים בשבתם על אדמתם.

ב. תקנון הכנסת - פרק י"ב:

ס ע י פ ים 83 ו-84:
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הטע"פ)

ה ר ח ל ט

לקבל טע"פ 83 ו-84 שינוסחו כך:

- 83. (א) כל חבר-הכנסת רשאי להציע הצעת חוק.
- (ב) הצעת החוק תוגש על-ידי חבר-הכנסת המציע ליושב-ראש הכנסת כאילו היתה הצעה לסדר-היום.
- (ג) יושב-ראש הכנסת יניח את ההצעה על שולחן הכנסת, ובזמן שייקבע לכך על-ידי יושב-ראש הכנסת והסגנים יתקיים דיון מוקדם בהצעה כאמור להלן.

- 84. (א) חבר-הכנסת המציע ינסק את הצעת החוק במסגרת של עשר דקות, והממשלה תשיב.
- (ב) תמכה הממשלה בהעברת ההצעה לוועדה, רשאי אחד מחברי הכנסת להציע במסגרת של חמש דקות, להסיר את הצעת החוק מסדר-היום.
- (ג) הציעה הממשלה להסיר את הצעת החוק מסדר היום, רשאי חבר-הכנסת המציע לחזור ולהשיב במסגרת של חמש דקות.
- (ד) בגמר הדיון תחליט הכנסת אם להעביר את הצעת החוק לוועדה או להסירה מסדר-היום.

ס ע י פ ים 85:
=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הטע"פ)

ש. שורש: ביצד יכולה הוועדה להחליט על הסרה מסדר-היום בשעה שהכנסת החליטה על העברה לוועדה?

היו"ר ב. אזניה: קיימנו כבר דיון בענין זה וקיבלנו את דעתו של היועץ המשפטי, סר כהן, אשר אמר כי אין להשוות את דרך החקיקה של הצעת חוק פרטית לדרך החקיקה של הצעת חוק מטעם הממשלה. האחרונה עוברת מדורים רבים של סינון תחיקתי עד אשר היא מגיעה לכנסת. לכן יש לדאוג גם לבדיקה מספקת של הצעת חוק פרטית ואין להביאה לקריאה ראשונה מיד, אם הכנסת בענין לבקשת המציע להעמידה על סדר-היום. במקרה כזה מחליטה הכנסת להעביר את הצעת החוק לבדיקה בוועדה, ואם הוועדה מגיעה דעה חיובית היא מכינה את ההצעה לקריאה ראשונה בכנסת, ואז מביא אותה המציע לקריאה הראשונה.

ש. שורש: אצי מציע לכתוב: "הוועדה תכין את הצעת החוק לקריאה ראשונה או תציע לכנסת להסירה מסדר-היום." //

היו"ר ב. אזניה: הצעה זו מתקבלת על הדעת.

א. ירדן: אינני מתנגד להצעה זו, אם כי אינני רואה כל הבדל בין רשאית להכין או תכין.

ש. שורש:

כאשר כותבים "רשאי" אין זו חובה.

ה ר ח ל ט

לקבל סעיף 85 שינוסח כך:

85. (א) החליטה הכנסת להעביר את הצעת החוק לוועדה והיו הצעות שונות מהי הוועדה אליה תועבר הצעת החוק או שלא הוצעה ועדה מסויימת, תקבע ועדת הכנסת את הוועדה אליה תועבר הצעת החוק.

(ב) הוועדה תכין את הצעת החוק לדיון בכנסת או תציע לכנסת להסירה מסדר-היום.

(ג) הכינה הוועדה את הצעת החוק לדיון בכנסת, תתקיים בכנסת קריאה ראשונה בהצעה כפי שהובאה על ידי הוועדה.

(ד) דחתה הכנסת את הצעת הוועדה להסיר את הצעת החוק מסדר היום, תתקיים קריאה ראשונה בהצעה כפי שהוגשה על ידי חבר הכנסת המציע.

ס ע י ף 86
=====

(הי"ד ב. אזניה קורא את הסעיף)

אני מציע שיאמר כאן כי הקריאה הראשונה תפתח על ידי חבר הכנסת המציע או, בהסכמתו על ידי

ש. יוניצ'מן:

חבר כנסת אחר.

אני מציע שיאמר "לפי בקשתו" ולא "בהסכמתו". כאשר אומרים לפי בקשתו, זה כולל גם את הסכמתו.

ע. איכילוב:

ה ר ח ל ט

סעיף 86 (א) ינוסח כך:

הקריאה הראשונה לפי סעיף 85 (ג) או 85(ד) תפתח על ידי חבר הכנסת המציע, או לפי בקשתו על ידי חבר כנסת אחר.

בסעיף 86 (ב) נאמר שהממשלה אינה רשאית לגבוז את הצעת החוק הפרטית. כיצד יכולה הממשלה

ש. בבה:

לגבוז הצעת חוק שאין היא בעלת בית עליה?

סייג זה הוכנס לכאן משום שבסעיף זה נאמר כי הדיון בהצעה בכל שלביו יהיה כבהצעת חוק שהוגשה

א. ידין:

על ידי הממשלה. אם לא נסייג את הגניזה, עלולים הדברים להתפרש כך כאילו גם בענין זה עומדת וקיימת חוקה של הממשלה.

א. ידין:

בהזדמנות זו ברצוני להעלות בפני הוועדה את השאלה, אם חבר הכנסת המציע יכול לקחת חזרה את הצעת החוק שלו, לאחר שהכנסת העבירה אותו לוועדה.

הי"ר ב. אזניה:

מקרה כזה אירע בכנסת ולא ידעו כיצד לנהוג בו. חבר הכנסת השניה בן-אשר הציע לקרוא למשק שלו נצר-סירני ולא רק נצר, בניגוד לוועדת השמות. בהמשך הדברים הסכימה ועדת השמות לקרוא למשק בשם נצר-סירני. זאת אומרת העניין הסתדר ולא היה צורך בחוק, אלא לא ידעו מה לעשות בחוק שהוכנס כבר לכנסת.

ש. בבה:

אין הצעת חוק פרטית דומה להצעת חוק של הממשלה. לא יתכן שחבר הכנסת, לאחר שהוועדה טרחה ועמלה, יבוא ויאמר שהוא לוקח חזרה את החוק. הצעת חוק של הממשלה עוברת סינון רב עד אשר היא מגיעה לכנסת. לא כן הצעת חוק פרטית.

ע. איכילוב:

הכנסת יכולה גם לדחות את הצעת הוועדה להסיר מסדר-היום ואז תרון הכנסת בלי סינון.

ש. בבה:

המקרה הזה הוא תיאורטי בלבד. בדרך כלל, כאשר החוק יובא לכנסת, יהיה זה לאקח שהוועדה עיבדה

ובדקה אותו.

ש. שורש:

לדעתי אין כל זכות לבעל ההצעה, לאחר שהכנסת העבירה אותה לוועדה, לקחת אותה חזרה. רק הוועדה רשאית להסירה מסדר-היום ולהציע זאת לכנסת. הוועדה יכולה גם להחליט על הפסקת הדיון.

א. אלטמן:

לדעתי רשאי חבר הכנסת המציע לקחת חזרה את הצעת החוק שלו בכל שלב משלבי הדיון. זו הצעה פרטית שלו, וכשם שהיו לו נימוקים להביאה, כך ודאי יש לו נימוקים רציניים מאד לקחת אותה בחזרה. במקרה כזה יכולה הוועדה לאמץ לעצמה את ההצעה ולהביאה לכנסת. זכות זו צריכה להנתן לחבר הכנסת המציע.

ש. בבה:

לדעתי יש להבדיל בין שני שלבים. כל זמן שהוועדה לא החליטה, המציע הוא בעל הבית על הצעתו. משעה שהוועדה הכינה את הצעת החוק לקריאה ראשונה בכנסת, שוב אין הוא יכול לנהוג בה כרכושו הפרטי.

ע. איכילוב:

אני מציע להוסיף סעיף קטן ולומר בסעיף קטן (ב) שהמשך הדיון בהצעת החוק בכל שלבי יהיה מסדר הדיונים, בשינויים המחוייבים, בהצעות חוק אחרות. בסעיף קטן (ג) ייאמר: דרש חבר הכנסת המציע לגנוז את החוק, תכריע בשאלה הוועדה שטיפלה בהצעתו.

א. ידין:

כאשר אתה אומר "הצעות חוק אחרות" לא ברור לי למה אתה מתכוון.

ע. איכילוב:

אין לי התנגדות עקרונית להשוואת סדר הדיון בהצעת חוק פרטית לסדר דיון בהצעת הממשלתית. אם אנו מנסחים פיסקה ג' כפי שהצעת - כלומר שהוועדה מחליטה - אין כל הבדל בזה. אפשר לכתוב שבמקרה שהוועדה שטיפלה בהצעת החוק עומדת להציע לכנסת להסיר את ההצעה מסדר היום, רשאי חבר הכנסת המציע לגנוז את החוק.

ש. בבה:

יכולות להיות גם סיבות אחרות המניעות את המציע לחזור בו מהצעתו.

ש. בבה: יכולים להיות מקרים שונים ובמקרה שלא ימצאו לנכון להביא את ההצעה לדיון לכנסת, היא תעמוד בסדר-היום והדיון בה ידחה מידי פעם בפעם, כפי שכבר אירע בכנסת לא פעם. לא נוכל למצות את כל הדגרים.

ע. איכילוב: עלינו להחליט היום על עקרונות והיועץ המשפטי יצטח אותם. העקרון האחד הוא שהזכות להסיר מסדר-היום מתיימת כאשר חבר הכנסת מביא את הצעתו כהצעה לסדר-היום ושנית כאשר הוועדה מציעה להסיר מסדר-היום.

העקרון השני הוא, שמגיש ההצעה יכול לחזור בו מהצעת החוק בכל שלבי הדיון, כפי שהדובר נתאפשר בחוקים אחרים: כאשר הוועדה מכינה אותו או כאשר הוא רואה שמה שהיא מכינה אינו רצוי לו. הוא יכול לחזור בו גם אם יתברר לו שדעת הקהל נוגדת את הצעתו. הוא יכול לחזור בו גם כאשר הכנסת העבירה את ההצעה לקריאה שניה ומתברר לו שתוך כדי הדיון בקריאה השניה הופכים את הקערה על פיה.

עקרון שלישי נוגע לאימוץ הצעת החוק על ידי הוועדה. הוועדה יכולה לאמץ את הצעת החוק לאחר שחבר הכנסת חזר בו והחוק עבר קריאה ראשונה ושנית; היא יכולה לעשות זאת בשלב ראשון, כאשר חבר הכנסת אינו רוצה בהצעת החוק או לאחר שסיימו את הכנתה.

בדרך זו אנו מציעים את הבעיה כולה. נכון שיכולים להיות מקרים שונים אחרים, אך לא נוכל למצות את הכל.

ש. בבה: אני מציע לשקול את הבעיה ולא להחליט היום.

היו"ר ב. אזניה: השאלות השנויות במחלוקת הן: אם רשאי המציע לקחת את הצעת החוק אחרי הקריאה הראשונה, או שאין הוא רשאי בכלל לחזור בו מהצעתו, או שהוא יכול לעשות זאת רק ברשות הוועדה.

אני מקבל את הצעתו של חבר הכנסת בבה שלא נחליט עוד היום. אני מעלה כאן שלוש אפשרויות: א. אחרי הקריאה הראשונה אין רשות למציע להסתלק מהצעתו; ב. שבכל השלבים, עד לקריאה השלישית, רשאי המציע לחזור בו מהצעתו; ג. עם גמר הדיון רשאי המציע לחזור בו, אחרי הקריאה הראשונה, ברשות הוועדה.

נחליט בשאלות אלה בפעם הבאה.

מע"ף 87

=====

(היו"ר ב. אזניה קורא את הטעיף)

היו"ר ב. אזניה: אני מציע שגם בטעיף זה לא נחליט היום.

א. ידני:
אני מקבל את דעתו של חבר הכנסת בנה בקשר לשני
דאלביס, אך אני מציע להרחיק לכת. בסעיף 86 (א)
קבענו כי המציע הוא הפותח את הקריאה הראשונה. מכיוון שכך, ואם מקבל
את הצעתו של חבר הכנסת בנה, הרי יכול המציע בשעה שהוא מקבל רשות
הדיבור לפתוח את הקריאה הראשונה, להודיע כי הוא מסתלק מהצעתו. יכול
להיות מקרה שהוועדה תכניס בהצעתו כל כך הרבה שינויים, שהוא לא ירצה
בה עוד. אלא שבשלב זה יש לקבוע כי במקרה כזה רשאית הוועדה לאמץ
לעצמה את ההצעה.

ש. יוניצ'מן:
עלינו לשמור על זכותו של החבר מצד אחד ועל זמנה
של הכנסת מצד שני. לכן מתקבלת ההצעה כי כל עוד
לא החזירה הוועדה את ההצעה לכנסת, בכל צורה שהיא, רשאי המציע לגנוז
אור. ברגע שהוא לכנסת - פוקעת זכותו זו. על כל פנים יש צורך
להעביר לוועדה זכות לאמץ את הצעת החוק, כי גם כאשר הממשלה רוצה לגנוז
את החוק, באופן תיאורטי הוועדה יכולה להביאו לכנסת, אם יש בה רוב
הרובה בכך.

ש. שורש:
אני חוזר על דעתי הקודמת: אין להקנות לחבר הכנסת
המציע את הזכות לקחת חזרה את הצעתו.

היו"ר ב. אזנביה:
עלינו לקבוע שלב מסוים שבו פוקעת זכותו של חבר
הכנסת לגנוז את ההצעה.

אני מרשה לעצמי לסכם הצעה, בלי נוסח, שתוכנה הוא:
סיכמה הוועדה את דיוניה בהצעת החוק יכול המציע לבקש לגנוז אותה.

ברגע זה אין אנו דנים בשאלה מה תעשה הוועדה במקרה
כזה. צריך להיות ברור שהמציע אינו יכול לאיים בכל רגע, כי הוא יקח
חזרה את החוק. גם הממשלה אינה עושה כך. בגמר הדיון בוועדה, לפני
הקריאה הראשונה הוא יכול להכריז על גביזה או אי-גביזה.

ש. שורש:
גביזה או הסתלקות?

ש. בנה:
לקרוא בחזרה.

א. ידני:
הנוסח יותאם לזה של הצעות הממשלה.

היו"ר ב. אזנביה:
אם מסלקים את ההצעה צריך יושב-ראש הוועדה להודיע
על כך בכנסת.

לדעתי יש לאפשר לוועדה, תוך כדי דיון לקראת הקריאה
השנייה (לאחר שהכנסת העבירה את הצעת החוק לסיום הקריאה הראשונה)
להסתלק מן ההצעה. יכולים להיות מקרים שתוך כדי הדיון יתברר שאין
צורך בחוק ואין יודעים כיצד לצאת מן הענין.

א. ידני:
הוועדה צריכה היטב לשקול את הדברים לפני שהביאה
את החוק לקריאה ראשונה ולא אחרי זה.

היו"ר ב. אזנביה:
עלולים בכל זאת להיות מקרים כאלה ועלינו לעמוד
על בעיה זו.

ע. איכילוב:
ומה יהיה גורל הצעה פרטית במקרה שהמציע נפטר בינת
לדעת לא נוכל למצות את הדברים עד תומם.

היו"ר ב. אזנביה:
איןני מציע למצות את הדברים, אלא למנוע סיבוכים
שעלולים להיווצר.

4,

ט ע י ף 88

=====

המציאות בכנסת דורשת שנאפשר, בתקנון, לוועדות להציע הצעות חוק.

הי"ד ב. אזניה:

פ. בנה:
בדרך-כלל אין לוועדות סמכות להציע הצעות חוק. רק כאשר המדובר הוא בחוקי יסוד, יש יזמה של הוועדה בחקיקה. יש כמה חוקים ספציפיים, כמו חוק החסינות וחוק הגמלאות, שהוועדה מציעה אותן, אבל בדרך-כלל אין לוועדות סמכות כזאת.

א. צירוף:
אם מסכימים לדעה זו, אפשר למצוא דרך. יש הצעות חוק שהוועדה מציעה כתוצאה מהחלטה של הכנסת, כמו ועדת הכנסת בעניינים הנוגעים לעניינים של חברי-הכנסת או ועדת הכספים בדבר הנוגעים למבקר המדינה.

נשאלת השאלה מדוע לא תנתן לוועדה אותה זכות ליזמה חקיקתית, אשר ניתנת לחבר-כנסת בודד.

הי"ד ב. אזניה:
אני מציע שרק ועדה קבועה תוכל ליזום חוק, וגם זו רק בתחום סמכותה, או בתחום ענייניה.

ש. שורש:
נראה לי שאין מקום ליזמה חקיקתית של הוועדה, פרט לחוקים כמו חוק הגמלאות והמשכורת.

הי"ד ב. אזניה:
יש חוקי יסוד שלא הממשלה מביאה אותם, אלא הכנסת, באמצעות ועדותיה.

גם אם לא נכתוב כאן דבר בעניין זה, איננו צריכים להשלוח את עצמנו שבמציאות לא תיזומנה הוועדות חוקים.

א. צירוף:
תקנון מועצת המדינה קובע שזכות ההצעות ניתנת לממשלה, לוועדה קבועה או לוועדה שנבחרה לענין מסוים ולחבר מועצת המדינה. על-סמך זה אני טוען שהוועדות יוזמות ומציעות חוקים.

הי"ד ב. אזניה:
אפשר לא לכתוב את זה כאן. לפי סעיף 30 של התקנון אין לוועדה סמכות כזאת.

ס. גורן:
אני מתנגד לשלול מוועדת הכנסת את זכות החקיקה. הדבר הזה נהוג בכל הפרלמנטים בעולם. בכל מקום, אם ועדה רגילה בענין מסוים ומגיעה לכלל מסקנה שיש צורך בחוק, היא מציעה חוק.

ע. איכילוב:
אני מוכן להסכים לדחיית הטיעונים. אינני מוכן שנתעלם מן העובדה שוועדות מציעות חוקים. אנו יזמים במדרי הדיון; דבר קודם בסדר הדין בהצעות חוק מטעם הממשלה, ועכשיו בהצעות חוק פרטיות, עלינו להשלים את כל הנוגע לסדרי הדין גם בקשר להצעות חוק של ועדות.

אני מוכן לכך שנסייג את זכותה של הוועדה בזה שרק ועדה קבועה יכולה להציע חוק, ורק על דעת רוב חבריה, כדי שלא תהיה מקריות ביזמת החקיקה של הוועדה. העובדה היא, שיזמת החקיקה הזאת, קליימת.

הי"ד ב. אזניה:
נכון. העובדה היא שהדבר קיים.

ש. שורש:
לדעתי אין מקום ליזמה של הוועדה. מוטב שיזמה זו תשאר בידי היחיד.

פ. בנה:
האם לדעתך טוב יותר שאת חוק נשיא המדינה יגיש חבר-הכנסת בהצעה פרטית שלו?

הממשלה תביא אותו.

ש. שורש:

את חוקי היסוד לא הממשלה מביאה לכנסת, אלא הוועדה, על סמך החלטה של הכנסת.

ש. נבנה:

ייתכן שיש צורך בהגדרה מסוימת לגבי אותם החוקים שיובאו על-ידי הוועדות.

ש. שורש:

הי"ר ב. אזניה: אינני שותף לדעתו של ח"כ שורש. אני מוכן להצטרף לדעתו של ח"כ איכילוב, שרק ועדה קבועה ורק על דעת רוב חבריה, תוכל הוועדה לייזום הצעת חוק. הכנסת תחליט אחר-כך אם להעביר את זה לוועדה או לא.

אני מציע את הנוסח הבא: ועדה קבועה של הכנסת ושאינו ברוב חבריה לדון בהצעת חוק.

ע. איכילוב:

אם יש רוב בוועדה, ז"א שיש גם רוב בכנסת, על-כן לא נראה לי שיש צורך באותה פרוצדורה כמו בהצעת חוק פרטית. כלומר, לדעתי אין צורך שהוועדה תביא את החוק לכנסת, והכנסת תחליט להעביר לוועדה או להסיר מסה"י, אלא מספיק אם הוועדה מכינה את החוק ומביאה אותו לכנסת ישר לקריאה הראשונה.

הי"ר ב. אזניה:

הכנסת אינה יכולה להעמיד הצעת חוק כזאת לדיון בקריאה ראשונה, אלא אם העבירה אותו תחילה לבדיקה קבועה.

א. יריד:

גם לי נראה שבענין זה יש להבדיל בין הצעת חוק פרטית לבין הצעת חוק של הוועדה, ויש להבדיל בין הצעות חוק שונות. אם הוועדה מכינה הצעת חוק על סמך החלטה של הכנסת, היא יכולה להביאה ישר לקריאה ראשונה, כי הדבר הועלה כבר בכנסת.

הי"ר ב. אזניה:

גם חוק הכנסת היה בשני דיונים - פעם בדיון מוקדם ופעם בקריאה הראשונה.

ע. איכילוב:

החוק לא הובא פעמיים. הוא הובא פעם בכנסת השנייה, ומכיון שלא נסתיים במשך תקופת כהונתה של הכנסת השנייה, צריכה הייתה הכנסת השלישית להתחיל שוב מחדש.

הי"ר ב. אזניה:

הענין צריך להבדק. איננו צריכים לשנות את הנוהג הקיים.

אני מציע שנכניס כאן שתי החמרות: אחת, שרק ברוב חברי הוועדה יכולים להחליט על הצעת החוק, ושנית שהיא מוכרחה להחליט בתחילת הדיון.

א. יריד:

אם ועדה רוצה להציע חוק, עליה לשאול את מליאת הכנסת אם היא רוצה בזה, אחרת לא תציע את החוק.

א. צידון:

הפרוצדורה צריכה להיות כמו במקרה של הצעת חוק פרטית, אבל בשינוי לטובת הוועדה.

סדר-היום של הכנסת נקבע על-ידי יו"ר הכנסת והסגנים לפי הצעת הממשלה, וכן על-סמך החלטות הכנסת.

אם ועדת מחליטה להביא חוק לכנסת, היא פונה ליו"ר הכנסת ומציעה להניחו על השולחן, ואז הכנסת תחליט אם היא רוצה בהצעה זו או לא. אין צורך, במקרה כזה, בדיון מוקדם.

הי"ר ב. אזניה:

אני מציע שנדחה את/הדיון לשבוע הבא.

ש ו נ ו ת :

ש. יוניצ'מן :

בתקופה האחרונה נשתרר בכנסת נוהג שמפרידים, למשך זמן ארוך, בין דברי הפתיחה של השר לבין הדיון בכנסת, ובין הדיון לבין תשובת השר. ניתן להבין דבר זה בשעה שיש בקשה מיוחדת של סיעה, אבל לא נוכל לקבוע נוהג כזה בכנסת, ובמיוחד כאשר ההפסקה בין דברי הפתיחה לבין הדיון נמשכת עד לחודשיים.

הי"ר ב. אזניה :

הענין התחיל לפני הפגרא, בזמן הדיון בתקציב, כאשר חוק דמי המפתח הובא לכנסת, כדי לא להפסיד זמן ולמלא חלל ריק. אני יכול להבין גם שהשר מבקש דחיה כדי שיוכל להתכונן לדברי התשובה שלו.

אני מוכן לקבל הצעה בצורה כזאת:
ועדת הכנסת ממליצה בפני יו"ר הכנסת והסגנים לבדוק אם אין יותר מדי רוח של זמן בין הרצאות הפתיחה ובין הוויכוח ובין גמר הוויכוח לבין ההרצאה המסכמת של השר.

אני מסכים לזה.

ש. יוניצ'מן :

הישיבה ננעלה בשעה 10.30

=====